

Geen begin van bewijs voor discriminatie op grond van handicap of nadelige maatregelen in psychiatrisch verzorgingstehuis De Luwte

Situatie

Volgens de indienster van de klacht heeft het psychiatrisch verzorgingstehuis De Luwte ('het PVT'), uitgebaat door Zorggroep Myna, haar gediscrimineerd op grond van haar autismespectrumstoornis en functionele neurologische stoornis tijdens haar verblijf in het PVT. Volgens haar is sprake van discriminatie, intimidatie en weigering van redelijke aanpassingen. Ook de beëindiging van het verblijf was volgens haar een discriminatie op grond van haar handicap. Ze stelt ten slotte dat het PVT nadelige maatregelen heeft getroffen tegen haar omdat ze de situatie had aangekaart bij de ombudsdienst geestelijke gezondheidszorg. Volgens het PVT is er geen sprake van discriminatie of nadelige maatregelen.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De Geschillenkamer heeft in deze zaak onderzocht of er sprake was van een weigering van redelijke aanpassingen tijdens het verblijf in het PVT, van een directe discriminatie of intimidatie op grond van handicap en van nadelige maatregelen.

Volgens de indienster van de klacht heeft zij herhaaldelijk redelijke aanpassingen gevraagd tijdens haar verblijf in het PVT en zijn die geweigerd. Ze steunt daarvoor op haar eigen verklaring. Voor de Geschillenkamer is niet aannemelijk gemaakt dat er redelijke aanpassingen geweigerd zijn. Ook de aangevoerde discriminatie en intimidatie tijdens het verblijf in het PVT steunde enkel op de verklaring van de indienster van de klacht. Er zijn geen andere stukken of specifieke informatie die een discriminatie of intimidatie tijdens het verblijf aannemelijk maken.

De Geschillenkamer stelt vast dat de beslissing om het verblijf van de indienster van de klacht in het PVT te beëindigen gedeeltelijk steunt op de zorgvraag en noden van de indienster van de klacht, die samenhangen met haar handicap. In die zin is zij ongunstig behandeld op grond van haar handicap. Dit direct onderscheid vormt echter geen discriminatie als daar een rechtvaardiging voor is.

Het PVT heeft toegelicht dat ze met de beëindiging van het verblijf van de indienst twee doelstellingen nastreeft:

1. kwalitatieve en passende zorg aanbieden door na te gaan of haar zorgaanbod overeenstemt met de zorgnoden van de bewoners en of een constructieve werkrelatie met de bewoner mogelijk is;
2. de beperkte middelen die zij van de overheid krijgt om mensen met een psychiatrische problematiek te ondersteunen, inzetten voor wie tot die doelgroep hoort.

De Geschillenkamer is van oordeel dat dit legitieme doelen zijn.

Bij de beëindiging van het verblijf van de indienst van de klacht, was de zorg- en werkrelatie tussen haar en het PVT duurzaam verstoord en gebruikte ze het psychiatrisch ondersteuningsaanbod van het PVT niet. De beëindiging van het verblijf is daarom passend voor deze doelen. De doelen konden ook niet bereikt worden op een even doeltreffende manier die voor de indienst van de klacht minder ongunstig is. Hoewel de impact voor de indienst van de klacht aanzienlijk is, mocht het PVT in deze zaak volgens de Geschillenkamer besluiten dat haar doelen zwaarder doorwegen dan het nadeel voor de indienst van de klacht. Er is een beperkt aantal plaatsen in PVTs en het verblijf in het PVT is voorbehouden voor personen in specifieke omstandigheden. De Geschillenkamer is dan ook van oordeel dat geen directe discriminatie kan worden vastgesteld.

Het Gelijkekansendecreet verbiedt nadelige maatregelen (zogenaamde represailles) tegen degene die een discriminatie meldt of een discriminatieklacht indient. Van represailles in de zin van het Gelijkekansendecreet kan enkel sprake zijn na een klacht of een melding over discriminatie. Uit het dossier blijkt niet of de indienst van de klacht bij de ombudsdienst geestelijke gezondheidszorg een klacht of melding van discriminatie deed. Er kunnen dan ook geen represailles in de zin van het Gelijkekansendecreet worden vastgesteld.

Oordeel

Om die redenen oordeelt de Geschillenkamer dat er geen weigering van redelijke aanpassingen, directe discriminatie of intimidatie op grond van handicap of represailles overeenkomstig het Gelijkekansendecreet kan worden vastgesteld.

Samenvatting

Oordeel 2026-32 van 20/05/2026

Zaak 2026-0008

De Geschillenkamer is een onafhankelijk orgaan van het Vlaams Mensenrechteninstituut. Ze buigt zich over discriminatieklachten en oordeelt of er sprake is van discriminatie. Deze samenvatting bindt de Geschillenkamer niet. Het oordeel is te vinden op vlaamsmensenrechteninstituut.be/geschillenkamer/oordelen.

Perscontact: Dorien Geeroms 02 553 29 35

E-mail: geschillenkamer@vmri.be